

ULTUNESAREN LANTBRUKSHÖGSKOLANS STUDENTKÄR

ULTUNESAREN

LANTBRUKSHOGSKOLANS STUDENTKAR

ARGANG 30 NR 1-2 1968

Postadress Studentkåren, Uppsala 7

Postgiro 33 67 82

Redaktör Gullewi Engqvist

I redaktionen Kerstin Löfqvist Conny Axelson L-E Hultgren Pär I Gustafsson

Annonschef adress Kronåsen III, Uppsala 7, tel. 018/252 77

Innehållsförteckning

LEDARE! <i>Redaktören</i>	5
SKALL VI SYSSLA MED STUDENTPOLITIK? <i>Styrelsen</i>	6
SMOCKING-VECKAN <i>Olle Pettersson</i>	8
HJÄRTEBIBLIOTEKET	10
DAGBOK; EN UNG MANS LIV <i>Flaubert</i>	11
ULTUNESAREN GRIPER IN	12
FOTOTÄVLINGEN	12
HURTBULLARNAS BRÄD GÅRD <i>Claes Florgård</i>	14
KÄRMÖTE <i>Pär Gustafsson</i>	15
DET GRYMMA KRIGET <i>Lars Ingårda</i>	16
NU I DET RÖDA PAKETET! <i>Biblioteks nämnden</i>	18
MOTIONSHALLEN <i>LHS IF</i>	19
FESTIVITAS	19

KASSE - NYTT

STUDIEMEDEL

till studerande vid universitet,
högskolor och vissa andra läroanstalter

utbetalas av
Jordbrukskassan

(780 kontor över hela landet)

Studiemedel består av studiebidrag (max 875 kr per termin)
och återbetalningspliktiga medel (max 2.925 kr per termin)

Ansökan bör snarast göras till den lokala studiemedelsnämnden

JORDBRUKSKASSAN

LEDARE!

Så har då äntligen det första numret av Ultunesaren våren 1968 kommit ut. Det är inte utan, att redaktionen drar en suck av lättnad. Vi har ju högt och tydligt förkunnat, att vår främsta målsättning är att utkomma med fler nummer per termin för att på så sätt jämna väg för en livligare debatt och en mer kontinuerlig information. Denna målsättning har vi fortfarande, trots att vi kanske inte har dokumenterat den alltför övertygande. Vi hoppas dock, att de främsta svårigheterna nu är övervunna, och att tidningen i fortsättningen skall utkomma som planerat (dvs. utkomma med drygt en månads intervaller).

Under hösten 1967 behandlades Ultunesarens framtida öden på tvenne kårmöten, varvid styrelsen och redaktionen fick i uppdrag av kårmotet att besluta om tidningens utseende. Att utgivningsfrekvensen skulle öka och antalet sidor per nummer dras ned var helt klart — frågan var bara vilket av de olika kostnadsalternativen, som man skulle välja. Styrelsen och redaktionen enades om det s.k. Fyris-Tryck-alternativet (dvs. 8 boktryckta A 4-sidor per nummer). Det ekonomiskt fördelaktigare SALF-alternativet förkastades, då man befarade, att det skulle bli svårare att få bidrag på grund av den mer officiella karaktär, som tidningen skulle få genom distribution tillsammans med SALF-tidningen.

1968 års redaktion började givetvis att arbeta enligt de givna direktiven, men efter en tid fann vi, att en formatändring var av nöden. En tidning bestående av bara 8 sidor men i ett format så stort som A 4 skulle ge ett "sladdrigt" intryck. Vi beslöt därför att skära ned formatet till A 5 och öka sidantalet till 16. Därmed skulle det även bli lättare att göra en lay-out-mässigt sett snyggare tidning. Kostnaden skulle bli ungefär densamma som förut.

Nu har alltså det första numret kommit ut och redaktionen har börjat så smått med det andra. Vi väntar dock fortfarande på *ditt* bidrag. Låt oss inte vänta alltför länge bara. Då når vi aldrig upp till vårt mål.

Gullevi Engqvist

Styrelsen: fr.v. Peter Sylwan ordf., Lars-Gösta Pehrson kurator, Sven Holmström sek., Per-Ake Lindgren kassör

Ska vi syssla med studentpolitik?

Frågan kan förefalla retorisk, men ger följdfrågan: vad är studentpolitik?

Studentkåren är en intresseorganisation, vår fackförening för dem som föredrar den beteckningen, och med det perspektivet faller det sig naturligt att det huvudsakliga arbetet inom studentkåren och styrelsen inriktas på studiefrågor. Hur skall vi på ett effektivt sätt kunna bidra till att studierna får en sådan utformning att de bäst tjänar det slutliga målet; den skicklige agronomen-hortonomen? Här återkommer frågan från Distinget: Kan utbildningen produktionsanpassas?

På grund av vår begränsade erfarenhet inom näringslivet kan vi inte helt sakligt diskutera denna fråga, även om vi kan arbeta för att den belyses. Kanske genom konferenser med folk från industrien eller andra avnämare. Här vilar ansvaret tungt på SALF och högskolan.

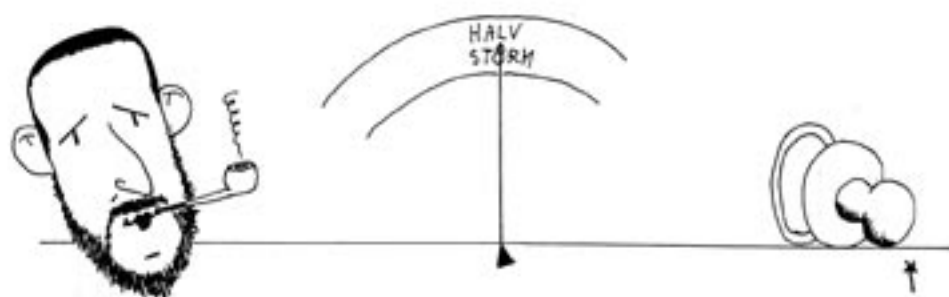
En annan fråga gäller studiernas pedagogiska utformning. Här besitter studenterna en icke föraktlig erfarenhet efter 12—20 års mangling i olika utbildningssystem. Självfallet kan en institution, hur intresserad dess personal än är av studiefrågorna, inte överblicka alla de förslag till förbättringar som diskuteras studenterna emellan. Lantbrukshögskolan tillhör dessutom, på gott och ont, inte utbildningsdepartementet, vilket kanske gör att centralt utarbetade pedagogiska reformer något senare slår igenom på jordbrukets högskolor. Däremot har vi genom högskolans relativa litenhet, och det positiva intresse som Lantbrukshögskolans ledning och institutionernas prefekter visar för kårens synpunkter i studiefrågor, goda möjligheter att få våra förslag beaktade.

Utbildningsnämnden och institutionskollegierna är de etablerade vägnarna för att framföra dessa synpunkter, men säkert behövs studiefrågorna debatteras officiellt också i en större församling. Detta hoppas vi kommer att ske på det utbildningsseminarium som Studieutskottet har planerat till den 2/4. Avsikten med seminariet är att komma fram till positiva och konstruktiva förslag till förbättringar. Avsikten är inte att i första hand kritisera även om vi är medvetna om att undervisningen på några av högskolans institutioner kan ge anledning till en del kritik. Intresset kring studiefrågorna riktar sig också helt naturligt mot proppkursen som i stort varit oförändrad sedan starten.

Under året har det uppstått en del frågetecken kring kursen, och före studieombudsmannen Ove Litorell genomförde också en undersökning av erfarenheterna från praktikskedet. En undersökning som säkert lett till en del förbättringar.

Genom studenternas "naturliga" vilja att glömma proppkursen så fort den är "utstådd" har emellertid det mesta blivit vid det gamla. Kanske kunde det vara dags för en mera genomgripande undersökning av resultatet från den hittillsvarande verksamheten.

Studenternas liv består inte av studier allenast, och självfallet är det också kårens uppgift att satsa på att tillgodose medlemmarnas krav på fördjupade och vidgade fritidsaktiviteter. Tyvärr medger inte Ulturesarens numera begränsade sidantal/nr att denna artikel fördjupar sig i detta ämne, utan vi hoppas kunna återkomma till denna väsentliga sida av verksamheten vid ett senare tillfälle.

SMOCKINGVECKA

Det påstås att de som trängtar efter en oväns fördärv önskar att han skall skriva en bok, och att han där gärna skall hänge sig åt en del överdrifter. Jag har länge blivit uppmanad att skriva om småttingveckan, och jag har naturligtvis omedelbart misstänkt, att de människor, som uppmanar mig till det, ärligt och uppriktigt önskar mitt fördärv, men eftersom det här inte rör sig om en hel bok utan endast om en kortare artikel, så är jag villig att ta risken. Dessutom tänker jag inte hänge mig åt några överdrifter.

Arrangemang av typen småttingvecka förekommer på olika håll, och jag har alltid tyckt förbannat illa om det. Vad jag har sett och upplevt av dylikt här på Ultuna har endast gjort denna inställning mera kategorisk. Här förekommer det i sin rena institutionaliserade form. Hela idén tycks utgå från den mer eller mindre vansinniga, men aldrig ifrågasatta, uppfattningen att en grupp individer har rätt att spela översittare mot en annan grupp, och detta endast med stöd av något gudomligt mandat, eller endast därför att de råkar vara äldre i den aktuella situation de befinner sig. Detta är en patriarkalisk inställning, och jag reagerar mot den, känslomässigt *eller* rationellt.

Den patriarkaliska inställningen tar sig även andra uttryck här på Studentkåren t.ex. genom den arbetsplikt som, i stort sett omotiverat, ålägges andra årskursen. Detta kallas av företrädarna för patriarkatet "naturligt", och det är det också, om man inte ifrågasätter utgångspunkten för sitt resonemang, nämligen den patriarkaliska värderingen.

Den mest omhuldade motiveringen för att småttingveckan skulle bevaras tycks vara att den skulle resultera i en speciellt upphöjd käranda, och den logiska konsekvensen av detta resonemang måste bli att en dylik anda genomsyrar livet på studentkåren. Jag överlåter med varm hand åt småttingveckans försvarare att bevisa, eller visa, att en sådan anda finns, själv nöjer jag mig med att ge exempel på motsatsen. Inför senaste kärvalet arbetades det länge och intensivt för att få tillräckligt med kandidater till förtroendeposterna. Det lyckades dåligt.

Om det hade funnits ett minimum av kåranda så hade detta aldrig varit något problem. Eller är inte kåranda den identifikation som tar sig uttryck i en vilja att arbeta för kåren? Ja i så fall vet inte jag vad det är.

Ett annat känt argument för småttingveckan är naturligtvis att det är en gammal fin tradition, som bör bevaras. Den som endast hävdar detta gör inga anspråk på att ha någon rationell motivering för sitt ställningstagande. Det behövs inte om man hänvisar till traditionen. Jag måste säga att jag finner detta sätt att diskutera mycket hederligare, och det är säkert mera ursprungligt. Försöken att försvara livningarna som ett incitament till en bättre kåranda är och förblir en dålig efterrationalisering.

Nej, jag tror inte vi skapar någon kåranda genom att under några dagar utsätta nyblivna kårmedlemmar för orgier i skändningar, och inte heller gör vi det genom att lära dem supa på ultunesiskt vis. Däremot stöter vi bort en stor grupp, som tycker illa om den serie av organiserade skändligheter, som vistelsen på Ultuna inledes med. Dessa människor går länge, kanske hela sin ultunatid och känner sig utanför, såvida de inte rent av slutar och åker härifrån. De som arbetar för att ha kvar småttingveckan i dess nuvarande form borde besinna att de har ett ansvar mot denna minoritet, som också har rätt att vistas och trivas på Ultuna.

Alltsammans kan naturligtvis viftas bort med att småttingveckan är frivillig, och att den som inte vill inte behöver delta. Detta påstående håller dock inte för en närmare analys. Småttingveckan är inte frivillig. Det finns reellt två möjligheter att undvika skändningarna. Antingen orkar man inte med, och då blir man omhändertagen, eller också är man hård och ger tusan i alltsammans. Men de flesta tiger och lider, även om de tycker illa om behandlingen, som de utsätts för. Idén att det skall finnas kontaktmän som man kan vända sig till om man inte önskar delta fungerar helt enkelt inte i den upphetsade stämning det hela utspelar sig.

Det påstås också att det numera inte förekommer några individuella livningar, vilket det gjort tidigare, och att detta skulle innebära att småttingveckan blivit humanare. Påståendet är mycket intressant, då det visar vilken människosyn som finns hos småttingveckans supporters; han har tydligen för sig att en grupp människor inte är det samma som en grupp individer. Men det är det. Det är en grupp individer, som reagerar olika inför en viss behandling, och därför blir alla livningar individuella.

Det finns för närvarande en majoritet som vill ha kvar småttingveckan. Det ifrågasätter jag inte ögonblick, men denna majoritet har sitt ursprung i själva psykologin kring småttingveckan. Då genomgår envar något som hon eller han antagligen anser ganska förnedrande, och för att komma över detta så måste man tillgripa efterrationaliseringar för att så småningom komma fram till att det man gått ige-

nom var något positivt. Men kanske är inte majoriteten ändå så överväldigande. När vi senast valde småttingskommitté genomfördes proceduren på ett minst sagt kuppärtat sätt. Varför tillsattes ingen valberedning i ordinarie ordning? Var det för att undvika diskussion?

Under den senaste småttingveckan stod jag och pratade med en livare, som hade tagit paus från orgierna. Jag frågade om han inte tyckte att han höll på med att plåga människor. Jo, det insåg han, och han hävdade att han fann det obehagligt, men att han offrade sig för att han visste att det "var bra för småttingarna". Detta påminner mig osökt om Cellos kända konstaterande, att en fader som slår sina barn, och samtidigt säger att det gör mer ont i honom än i barnen, han är antingen reumatiker eller också lögnare. Livaren jag samtalade med var inte reumatiker.

Olle Pettersson

HJÄRTEBIBLIOTEKET

Ingeborg & Egon

Tipsy & Slätter

Arla & Porto

Bitu & Jutas

Slant & Termik

Bedelän & Ronny

Lise & Holk

Flamma & Atlet

Karin & Avig

Herr o. Fru Andersson

GIFT:

Gunilla och Per Sima

BARN:

Dunkel och Mona

Q-les med fru

EN UNG MANS LIV

Jag kom tillbaka till Paris i går morse. Å, denna vackra stad. Vilken lycka att få studera där! Vad man kan roa sig alldeles ensam i sitt rum med Ducaurroy, Lagrange och Boiseu, och med Delvincourts, Boitards etc., skuggor! . . .

På andra sidan floden bor ynglingar som har trettitusen francs om året och egen vagn. Studenten går till fots eller åker i en milord*, där man blir våt över hela kroppen utom om fötterna, när det snöar som i dag. Ynglingarna där borta går varje kväll på operan eller teatern, de går på soaréer och ler mot vackra kvinnor, som skulle låta portvakten kasta ut oss om vi tog oss för att besöka dem i våra flottiga bonjours, i våra tre år gamla frackar och våra eleganta damasker. Deras vardagskläder är våra fest- och söndagskläder. De äter middag på Rocher de Cancale och på Café de Paris, den glade studenten äter för 35 sous hos Barilhaut. De älskar markisinnor eller prinsmätresser; den glade studenten älskar butiksflickor, som har frostknölar på händerna, för den stackars saten har samma begär som andra, men inte alltför ofta som i mitt fall till exempel, för det kostar pengar och när han har betalat sin skräddare, sin skomakare, sin hyresvärd, sin bokhandlare, universitetet, sin portvakt, sin restaurang, måste han köpa sig stövlar, en bonjour, böcker, betala en avbetalning och köpa tobak, sedan har han ingenting kvar och känner sig trakasserad. Men det gör detsamma, det är så roligt att läsa juridik i Paris.

Och eftersom jag verkligen anser det, skall jag genast gå och lägga mig.

Gustave Flaubert (1840)

* Fyrhjulig kabriolet.

Ärktör i samtal med intagningsmyndigheten

Rättvis intagning?

Personer som anses utgöra en fara för samhället eller som utgör ett stort hinder för utbildningen är berättigade till intagning i universitetsutbildningskurser. Det är dock viktigt att utvärdera om dessa personer verkligen utgör en fara för samhället och till de studenter som ska utbildas.

ULTU- NESAREN GRIPER IN!

*Lotta bort
platserna
i gymnasiet*

Det är mer rättvist att låta de som vill gå till gymnasiet och på de språkliga universitetstidningarna än att använda sig av den uttjänta betygstagningen, hävade studentledaren Sven Molnig på en konferens om skolreformen som hölls på söndagen i AEF-huset i Stockholm.

Ultunesaren nr 1 67
(Tidningen med stäng)

DN 4.3 68

FOTOTÄVLING

Ut och plåta! Dra svarta skyngket över huvudet . . 3 . . 2 . . 1 . .
Ta tillfället i akt, städa ditt rum. Du plöjer kanske upp något svartvitt eller dia.
Motiv: dagmaskar, brylépudding, brudar, kartonger, si . . . m.a.o. allt.
Pris: pengar, exponeringsmätare, pengar, film, pengar . . .
På kåren sitter ett jätteanslag med enkla tävlingsregler.
Lämna in före 21 april!

Fotonämnden, KulU, Styrelsen

RESO RESEBYRÅ, UPPSALA

Kungsgatan 44 (Stadshuset) • Tel. 120430
Goda parkeringsmöjligheter

Tillhandahåller allt för Edra resor
Järnvägs- Båt- Buss- Flygbiljetter

Medlem i Svenska Resebyråföreningen

SÅ,
SKÖRDA
O. S. V.

med utsäden och fröer från

SVALÖF
HAMMENHÖG

Findus djupfryser det bästa
— där det är som bäst
— när det är som bäst.

FINDUS
djupfrost

Hurtbullarnas brädgård

Jag vet inte riktigt när det började, men jag tror att det var klockan ett den 5 mars förra året. Jag lyssnade på radion och fick helt plötsligt IDÉN.

På våren svettades man uppför och nedför Kronåsen.

På sommaren hade man kroniskt dåligt samvete för att man inte gjorde så värst mycket alls.

På hösten knogade man varv efter varv runt en bana tillsammans med andra hurtisar. Men ibland la studierna hinder i vägen.

Mitt i julskinkan började man klämma plank å vinterns vita gräs.

Studierna fick alltmer sällan lägga hinder i vägen.

Så en dag, en tidig lördagsmorgon, stod man inför målet, laddad till tänderna med kolhydrater och geist. Man var på väg till Vasaloppet. Först åker man buss till Sälen. Sen fortsätter man fyra mil till för att få någonstans att bo. Man är framme en sen lördagskväll och då äter man middag (kolhydrater!) så man blir orolig för byxsömmarna. Sen lyssnar man till vad dom stora gossarna ska valla med och så går man ner i källaren och vallar fel.

På natten sover somliga.

Så stiger man upp klockan tre och äter smörgåsar (kolhydrater!) och havregrynsgröt (kolhydrater!) och kaffe med socker (kolhydrater!) och pannkakor (kolhydrater!).

Efter bussresa är man åter i Sälen.

Mörker. Oändliga pärlband av billysen. Av röda baklyktor. Högtalare dånar. "Lämna bagaget!" Stora lastbilar glimmar i mörkret. "Märk skidorna!" Kö efter kö efter kö. Raka, ringlande. Försvinnande i mörkret. Det frasar av skidor mot snö. "Uppsök startplatsen!" Skyltar skymtar. Himlen tonar sakta. Svart blir mörkblått. Konturer får form. Röster överallt. Mörkblått blir grått. Grå gestalter. Ljusgrå snö. Mellangrå himmel. Mörkgrå skog. Grått blir ljus! Färger! Fantastiska färger! Grå gestalter blir röda, blå, orange, turkos, gröna, gula, vita! Man ser ett stort fält som bara myllrar av färger!

Sen springer man omkring och fryser i två timmar. Så nalkas startögonblicket. Alla är rastlösa, oroliga, smånervösa, gnider oavbrutet skidorna mot snön. "Där gick skottet!" skriker någon och sextusen man brakar iväg.

Inte fasan hade det gått något skott.

Dom tvåtusen seedade som står framför den sextusenhövdade horden har inte mycket att välja på. Det är bara att fly.

Många bröt skidor. Andra bröt stavar. Somliga bröt.

I början gick det väldigt långsamt. Sen gick det fortare.

Loppet är helt enkelt världens största vandrande brädgård. Ibland är man trött och då blir man omåkt av hundra i taget. Ibland är man pigg och då kanske man inte åker förbi någon alls om man råkar komma bakom en propp. Ibland åker man förbi några tusen. Och så vräker man sig i mål i Mora på en fantastisk tid men då har Janne Stefansson redan intervjuats, duschat, bytt om, ätit och åkt hem. Själv gör man sammaledes. (Det där med intervju är förstås bara förunnat ett fåtal.)

Två dagar senare börjar man fundera på hur man ska kunna få tillräckligt med träning när man nästa år bor i Alnarp, Skåne.

Hurt. stud. Clas Florgård "Garden"

20/2 68 KÅRMÖTE

Skall vi kollektivt vända oss mot vansinnigheter i världen? Grekiska juntan, förtryck i Spanien. — Djävligheter i brott mot för oss vedertagna demokratiska regler.

SFS — Sveriges Förenade Studentkårer — råder oss visa vår avsky och protestera.

Lantbrukshögskolans studentkår lämnar frågorna utan åtgärd.

Vältrar vi oss i våra egna välförhållanden?

Är vårt intresse för demokratiska spelregler inom vårt eget kårobligatorium så starkt att vi inte vågar eller gitter höja vår röst?

Pär Gustafsson

Det grymma kriget

Det finns inget, har aldrig funnits och kommer aldrig att finnas något försvar för USA:s krig i Vietnam. Det försvar som ändock presteras är den gruppstyrde individens tvångsmässiga talan i en kör utan samvete. Den kören talar ännu starkt, men dess kraft avtar för varje dag. Medlemmarna blir allt färre och deras tal allt groteskare mot bakgrund av den verklighet de försvarar.

Vietnamkriget är en orättfärdig handling som endast överträffas av kommande lika grymma krig mot fattiga bondenationer, som gör uppror mot sina förtryckare och herrar. Det är ett krig, som till mängden av skamliga mänskliga gärningar lägger ännu en — större än alla tidigare.

Vietnamesiska män, kvinnor och barn, födda såväl som ofödda, dör i dessa dagar i tusental för sin rätt att leva i ett oberoende och odelat Vietnam. Dör de för att vi av förvrängda fakta från en förvrängd verklighetsåtergivning, genom förvrängda verklighetsåtergivare, inte längre ser individen för bara maktblock?

Lars Ingårda

Nu i det röda paketet

Välkommen till det nya biblioteket. Vi hoppas att det skall vara helt färdigt och inflyttat när detta kommer i tryck. Det är även vår förhoppning att Ultunesaren nu skall finna den nya miljön idealisk för att sitta och smågagga och läsa sin evinnerliga Kalle Anka i.

Men hur primärt detta än tycks förefalla för många Ultunesare så sträcker sig vår ambition längre. Vi menar att ett kärnbibliotek skall vara en del av kulturlivet på en högskola. Det skall vara en plats där det gives möjlighet att fylla ut det intellektuella vakuum, som ofta uppstår hos de studerande vid en högskola, där fackstudier och motionsidrott dominerar verksamheten. Vi vill försöka hjälpa till att fylla ut detta vakuum, genom att i vår inköpspolitik lägga tonvikten på aktuell och engagerande litteratur.

En del praktiska anvisningar vill vi också lämna. Lånesystemet har gjorts om och fungerar nu enligt följande: För varje boklån skrives ett lånekvitto, som placeras i ett särskilt låneregister (liten blå låda), efter författarnamn. När boken lämnas tillbaka placeras den i hyllan till vänster om ingången under rubrik "återlämnade böcker". Lånekvittot placeras då längst bak i låneregistret. Lånetiden är en vecka för nya böcker och en månad för äldre.

Nya böcker inköpta den 12/2:

Sven Delblanc: Nattresa, roman.

Väinö Linna: Högt bland Saarijärvis moar, roman.

Karl Evang: Narkotika, ett inlägg i narkotikadebatten.

Josue de Castro (obs. ej Fidel): *En Brasiliansk Tragedi*.

"Det är en väsentlig bok med riktiga synpunkter om ett område som mycket väl inom en nära framtid kan komma att figurera på tidningarnas förstasidor i en liknande roll som Vietnam."

Caleb J. Anderson

Marshall McLuhan: Media.

"Vilka är våra kommunikationer och hur påverkar de mänskligheten?" "En utmärkt bok som rekommenderas till envar som vill förstå Sven Holmströms artikel i förra numret av *Ultunesaren*." (O.P.)

Människans Villkor: en bok av vetenskapsmän för politiker.

Konrad Lorenz: Aggressioner.

"Aggressionen har med tillkomsten av ofattbart förödande vapen blivit en fara som hotar oss med förintelse. Vi bär själva ansvaret för vår framtid, och faror kan endast undvikas genom grundlig kunskap om dess natur." (Ur förlagsreklamen.)

John Kenneth Galbraith: Den nya industristaten.

En bok om hur makten i den utvecklade industristaten övergår från kapitalägaren till teknokraten, hur planhushållning sker inom det "fria" näringslivets ram, hur statsmakten reglerar den samlade efterfrågan och vilka konsekvenserna kan bli för ett samhälle där utbildningen helt anpassas till näringslivets behov.

Biblioteksnämnden

FOR HE IS A YELLOW GOOD FELLOW ...

FOR HE IS A YELLOW GOOD FELLOW..

FOR HE IS A YELLOW GOOD FEELOCOW!!!

AND SO SAY ALL OF U.S.

**Extra gott,
tycker många.
Har Ni prövat?
Nu i det
röda paketet.**

SVENSKA MEJERIERNAS RIKSFÖRENING

MOTIONSHALLEN

Nu, då den nya dyra motionshallen är invigd, är det på sin plats att redogöra något för de möjligheter till motion den ger. Den sorterar administrativt sett under kårortsnämnden, men med självstyre för Ultunadelen. Hallen och dess utrustning (inkl. nät och bollar) skall disponeras av Ultunapersonalens IF, högskolans anställda och LHS IF. Var och en är ansvarig för den materiel hon/han använder och läser in efter nyttjandet.

Vilka möjligheter till motion finns det då? Till exempel följande, med reservation för att all materiel ännu ej är anskaffad.

- HANDBOLL: 1 plan med (ej fullt reglementsenliga mått) mål, stoppnät och bollar.
- TENNIS: 1 plan med linjer och nät.
och kanske så småningom en domarstol.
- BADMINTON: 2 planer med linjer och nät.
- BASKETBOLL: 1 plan med linjer, korgar och bollar.
- VOLLEYBOLL: 1 plan med nät.
- GYMNASTIK: Hoppredskap, mattor och redskap för styrketräning.
- BORDTENNIS: 3 bord med belysning på läktaren.
- OMKLÄDNINGSRUM, DUSCHRUM, TORKRUM och BASTU:
Allt i dubbel uppsättning, tillgängligt alla dagar mellan kl. 08.00—23.00.

Schema över hallens användning finns uppsatta på anslagstavlor. För tennis- och bordtennistimmar kan teckning ske å särskilt uppsatt lista. Läs ordningsregler för motionshallen och följ dessa, så kommer Du att finna materielen i god ordning även nästa gång Du kommer.

Vi hoppas att ett gott samarbete och kamratskap kommer att råda mellan Ultunapersonalens IF, anställda på LH och LHS IF, och att hallen kommer att utnyttjas flitigt av alla.

PS. Glöm ej STUDENTIFORM — den nya medicinen och ett sätt att få en motionströja och vinna en fjällresa. Se uppsatta anslag! Lycka till! DS.

LHS IF

FESTIVITAS

30.3	RAGGARDANS	4.5	RAGGARDANS
	— Studieresekommittén		— Ridklubben
6.4	RAGGARDANS	11.5	RAGGARDANS
	— Ultunesaren/Spexkomm.	25.5	VÄRBAL
19.4	RAGGARDANS		— Klubbmästeriet
27.4	SK ÖKFEST		

